

1389 25. Marts 1890: 2. Beh. af Lovf. om Fabrikat. og Forhandl. af Margarine m. m. 1390.

Otte og fyrretyvende Møde. Tirsdagen den 25de Marts 1890, Kl. 1¹/₂.

Protokollen fra forrige Møde blev oplæst og vedtaget.

Formanden: Siden forrige Møde er paa de Herrers Bladser omdelt Endringsforslag til 3die Behandling af Forslag til Lov om Tvangsauktioner m. m.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Afgjørelse af Formandens Forslag til Behandlingsmaaden af Forslag til Forandring i Landstingets Forretningsorden.

Formanden: Det vil erindres, at mit Forslag, som jeg nævned i forrige Møde, gaar ud paa, at Sagen gjøres til Gjenstand for to Behandlinger, nærmest efter Reglerne for 2den og 3die Behandling af Lovforslaget. Forsaavidt Ingen begjærer Ordet, anser jeg dette Forslag for vedtaget uden Afstemning. (Ophold). Det er saaledes vedtaget.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fabrikation og Forhandling af Margarine, Oleomargarin og Margarineost m. m.

(Lovforslaget findes i Tilleg C. Sp. 235).

Sagenfattes under Forhandling.

Judenrigsministeren (Singerslev): Da vi for omtrent to Aar siden gennemførte

Lov om Fabrikation og Forhandling af Margarine og Oleomargarin, var det et ganske nyt Emne, der blev optaget til Forhandling, og det vil vist erindres, at denne Lov fødtes under store Vanskeligheder gennem et Fællesudvalg paa 30 Medlemmer, der tilsidt havde meget ondt ved at blive enige. Uenigheden dreiede sig om et høist ubetydeligt Punkt, nemlig om hvorvidt „Indenrigsministeren skal kunne udstede Forbud“, eller hvorvidt „Indenrigsministeren skal kunne udstede Forbud, naar han finder det nødvendigt“. Saa vanskeligt var det altsaa dengang at blive enige om dette Lovforslag. Det har imidlertid vist sig, at den Lov, der dengang fremkom, var nyttig og brugbar. Den har efter min Mening virket meget heldigt. Den har her i Indlandet virket stil, at Margarine er kommen til at gaa under sit eget Navn, sit eget Flag og derfor ogsaa er bleven til at staa tilveie for en meget mere overkommelig Pris end tidligere. Loven har ikke paa nogen Maade skadet Afsetningen, tværtimod er denne tiltaget; man faar nu kun Produktet for, hvad det er, og som sagt under bedre Vilkaar end tidligere. Lige overfor Udlandet har Loven virket saaledes, at Udførselen af Margarine er ophørt eller saa at sige ophørt, den er nu høist ubetydelig. At dette vilde blive Tilfældet, antog ogsaa i det Mindste de, der vare enige med mig om, at Farvebestemmelsen var det Væsentligste i Loven — hvad den ogsaa har vist sig at være — idet Ingen kan købe denne Margarine som Smør, naar den ikke er farvet som Smør, altsaa ikke kan sælges som Smør. Altsaa maa det efter de Synspunkter, man havde dengang, siges, at Loven i det Hele har været heldig. Regjeringen havde derfor, da den nu skulde fremkomme med nyt Forslag, Grund til saavidt muligt at slutte sig til, hvad vi allerede have, og kun paa enkelte Punkter indføre nogle Forbedringer. For det Første skal jeg bemærke, at Inddelingen i det af Regjeringen forelagte Forslag er et noget anden end tidligere, hvorved Lovforslaget formodentlig er blevet noget klarere i sin Affattelse. Forøvrigt skete der den Hovedforandring, maa jeg sige, i Lovforslaget, at medens der i den nu gjældende Lov staar, at „Indenrigsministeren kan udstede Forbud mod Udførsel af Margarine“ var det nu af Regjeringen foreslaaet,